

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 572/2017
29.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Раданчић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Миле Петковић, адвокат из ..., ради уређења личних односа детета са родитељем који не врши родитељско право, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 480/16 од 17.11.2016. године, у седници одржаној 29.03.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 480/16 од 17.11.2016.године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 480/16 од 17.11.2016. године, у делу који се ревизијом побија, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Књажевцу П2 9/15 од 06.09.2016. године, у ставу трећем изреке, којим је одређен начин одржавања личних односа између туженог ББ и мал. ВВ, на тај начин да када тужени ББ борави у ... може остварити лични контакт са дететом по договору са мајком – тужиљом и по жељи детета, у почетку уз обавезно присуство мајке све док се између детета и оца не успостави однос блискости и поверења, а у периоду када тужени не борави у ... контакт између њега и малолетног детета ће се одвијати путем доступних начина комуникације (телефон и интернет).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. тач. 2. и 3. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити, а на које тужени неосновано указује у ревизији.

Према утврђеном чињеничном стању, из ванбрачне заједнице парничних странака рођена је њихова малолетна ћерка ... године. По престанку заједнице својих родитеља дете живи са мајком - тужиљом у породичном домаћинству родитеља тужиље, у одвојеном стану. Тужени од 2007. године живи и ради у ..., где је 2016. године засновао породицу у којој нема деце, а запослен је у области туризма и хотелијерства. Према извештају Центра за социјални рад у ..., прибављеном за потребе овог поступка, малолетна девојчица је имала само два сусрета са оцем, а последњи пут током лета 2014. године, када је са њим, у пратњи мајке, била на летовању. По мишљењу органа старатељства, потребно је обезбедити редовне и несметане контакте малолетног детета са оцем, како би дошло до упознавања и постепеног емоционалног приближавања оца и детета. Предлог Центра за социјални рад је да се виђање између детета и оца, када отац борави у земљи, одвија по договору родитеља и у складу са жељама детета, у почетку, у присуству мајке. Када отац не борави у земљи, предлог органа старатељства је да се контакт између оца и детета одвија путем телефона и интернета, а у циљу упознавања и успостављања бољег односа, што је од значаја за правилан развој детета.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепених судова да треба омогућити одржавање личних односа малолетног детета са оцем, односно туженим, у складу са предлогом органа старатељства.

Према члану 61. став 2. Породичног закона („Службени гласник РС“ бр. 18/2005 и 72/11), дете има право да одржава личне односе са родитељем са којим не живи. Чланом 78. став 3. Породичног закона, прописано је да родитељ који не врши родитељско право има право и дужност да издржава дете, да са дететом одржава личне односе и да о питањима која битно утичу на живот детета одлучује заједнички и споразумно са родитељем који врши родитељско право. Одредбом члана 266. став 1. Породичног закона, прописано је да је суд, у спору за заштиту права детета и у спору за вршење, односно лишење родитељског права, увек дужан да се руководи најбољим интересом детета, док је у члану 270. истог закона, прописано, између осталог, да је суд пре него што донесе одлуку о заштити права детета, дужан да затражи налаз и стручно мишљење од органа старатељства, породичног саветовалишта или друге установе специјализоване за посредовање у породичним односима.

По оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право, када су утврдили начин одржавања личних односа детета са туженим, односно родитељем који не врши родитељско право, узимајући за основ своје одлуке предлог Центра за социјални рад. Такав предлог је дат од стране квалификованог стручног органа и у складу је са најбољим интересом детета. Наиме, тужени живи ван земље и нема честих личних контаката са дететом, док мајка односно тужиља води бригу и стара се о детету од његовог рођења. Дете сада похађа ... разред основне школе и може да усвоји

савремене начине комуникације (интернет и сл.), што оба родитеља треба да јој омогуће, како би могла да успостави и одржава контакт са оцем. Сходно томе, нижестепени судови су правилно оценили да је у најбољем интересу детета да се сусрети са оцем, када он борави у земљи, одржавају у присуству мајке, а када отац није у земљи, електронским путем, чиме се оцу односно туженом пружа могућност да прати и утиче на васпитање детета и да одлучује о питањима која битно утичу на живот детета. Стога, наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић